

ציון צפריר, העולם הזה

גופתה של נלי: רווית, נאווה והאב רענן (משמאל)

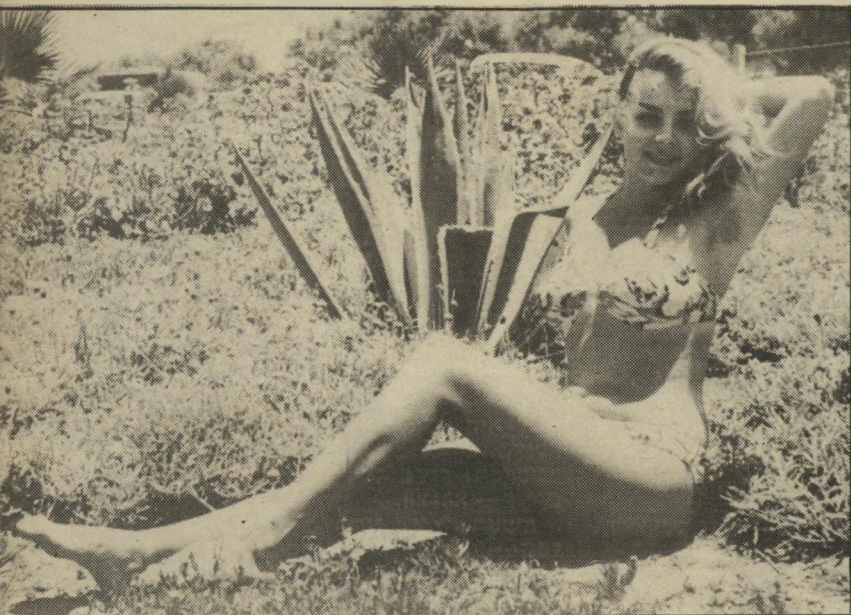
משום שהיתה זקוקה לכסף, התחילה לגנוב בעצמה. כשהיתה בת 16 נשלחה בפעם הראשונה לתקופת-מאסר בת חודש אחד בבית-הכלא לנשים נווה-חצר. אחרי שריצתה את תקופת המאסר הוחזרה למוסד צופיה. אולם ברחו שוב ונאסרה לתקופה נוספת של חודשיים. אחרי ששוחזרה פרצה לדירה בנתניה. היא נתפסה ונשלחה לשמונה חודשי-מאסר. כל אותה תקופה צרכה מיכל סמים. קוקאין והרואין היו לחס-חוקה. בתקר פתח-מאסר האחרונה עברה תהליך-גמילה. כשהשתחררה, היתה לדוגמנית

לים, כשל אחיה הגדול, גרם לה להסתבך בריב אלים עם אחת מבנות-כיתתה. שלושה חודשים אחרי שהגיעה לקיבוץ היא נשלחה חזרה לביתה. אחר-כך נשלחה ללמוד ספרות בבית-הספר המיקצועי מ'שולב ביפו, אך גם שם לא החזיקה מעמד. כשהיתה בת 14, התחילה להתרועע עם עבריינים צעירים מיפו. עימם הסתבכה בראשונה עם החוק. היא הואשמה במעורבות במעשי-פריצה, ונשלחה על-ידי בית-המישפט לשלוש שנים למוסד צופיה לנערות. גם שם לא החזיקה מעמד, ונהגה לברוח לעיתים קרובות.

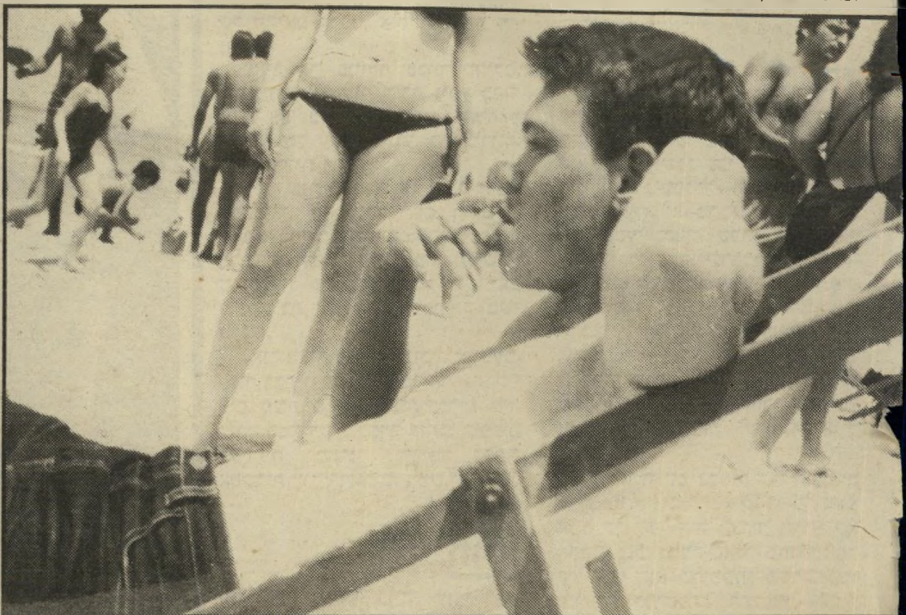
שנתיים אחרי שעופר נולד, נולדה נאווה. בגיל צעיר נשלחה ללימודים בקיבוץ-חצרים שליד באר-שבע. הקיבוץ נתן לה מיסגרת חינוכית וחברתית מוצקה, אשר מנעה את הידרדרותה. יחסיה של נאווה עם אמה ואחיה היו טובים. היא נהגה לבוא לביקורים בבית-אמה, ואף נלי היתה באה לבקרה בקיבוץ. שנתיים אחר-כך נולדה הבת השנייה, ליטית, מיכל. היום היא בת 20 ובעלת כבר פלילי עשיר. כשהיתה בכיתה ז', נשלחה ללמוד בקיבוץ-מעפילים. אופייה המרדני והא-

שכנים יודעים לספר על מעלליו הרבים, שהטילו מורא ופחד על תושבי הסביבה. במיוחד סבלה ממנו שכנה זקנה, מוגבלת בשיכלה, שעופר התעלל בה לעיתים מזומנות. כשהגיע מועד גיוסו, שובץ בתוכי נית השיקומית במיסגרת פרויקט "נעי-יריפול", אך כעבור חודשיים בלבד שוחרר מהצבא על-פי סעיף פסיכיאטרי. אחר-כך אושפו בבית-החולים לחולי-נפש אברבנאל בבתיים. אחרי שהשתחרר לא מצא לעצמו תעסוקה. הוא היה מסתובב ברחובות, נוהג באלמות. גם אמו סבלה לא אחת מנחמת-זרועו.

ילדיה, לדירת עמידר בשכונת תל-גיבורים בחולון. השכונה ידועה כריבוי העבריינים שבה, ועליכן הדרך להידרדרות לפשע קלה ומהירה, אם אין הילדים נתונים להשגחה מתמדת. ילדיה של נלי לא היו נתונים להשגחה מתמדת. שנה אחרי הנישואין נולד הבן הבכור עופר. בחור יפהפה, בעל גוף שרירי, "אומרים עליו בשכונה. הוא היה מאו ומתמיד ילד בעייתית, בעל מופרעויות נפשיות. את לימודיו בבית-הספר היסודי לא הצליח לסיים. הוא היה ילד-רחוב, שהיכה ללא רחם ונהג להציק לכל מי שניקרה בדרך.

נלי בנצרת-זוהר (1960)
היא אהבה ללכת עם צעירים...

עופר בשפת-הים
היה אלים ומפיל מורא...

איילון השלם הזה

חזקה